

Digitale Nieuwsbrief oktober 2024

Twee nieuwe leden!

Yvonne Hegger en Yvonne Siemelink

Alle teksten en foto's zijn van de hand van Magda Sniijders

Mijn auto parkeer ik aan een rustig landweggetje in het buitengebied van Brummen. Hier woont Yvonne Hegger, volgens mijn navigatiesysteem. Er komt een auto aan. De bermen zijn smal, er is een sloot....ik besluit op de oprit te gaan staan. De voordeur. Waar zou die zijn? Ik loop langs de beukenhagen terug. Ja hoor, ik zie een deur met een prachtige, ouderwetse bel, mèt klepel. Alleen wordt die binnen niet gehoord. Ik zie beweging in de kamer en tik op de ramen. En dan word ik gastvrij ontvangen door Yvonne, gehuld in kleurrijke kledij, en haar man Dop. We installeren ons in de huiskamer op de royale bank. Zo heb ik een goed uitzicht op de prachtige tuin.

Yvonne (67 jr) vertelt dat ze vroeger hield van verkleeden, tekenen en kleuren. Bij voorkeur ontdekkend en onderzoekend. Ze herinnert zich een docent Handvaardigheid en Tekenan aan de ICHTUS-school. Met een groepje geïnteresseerde medeleerlingen volgden ze het proces van verrotting van een paprika. Dàt mochten ze uitbeelden op papier of met ander materiaal. Heel wat fijner dan het strakke natekenen en het binnen de lijntjes kleuren wat Yvonne óók heeft meegekregen.

Yvonne kan een 'chaotische' werkwijze hebben. Al scharrelend raapt ze voorwerpen op of scheurt afbeeldingen uit kranten en

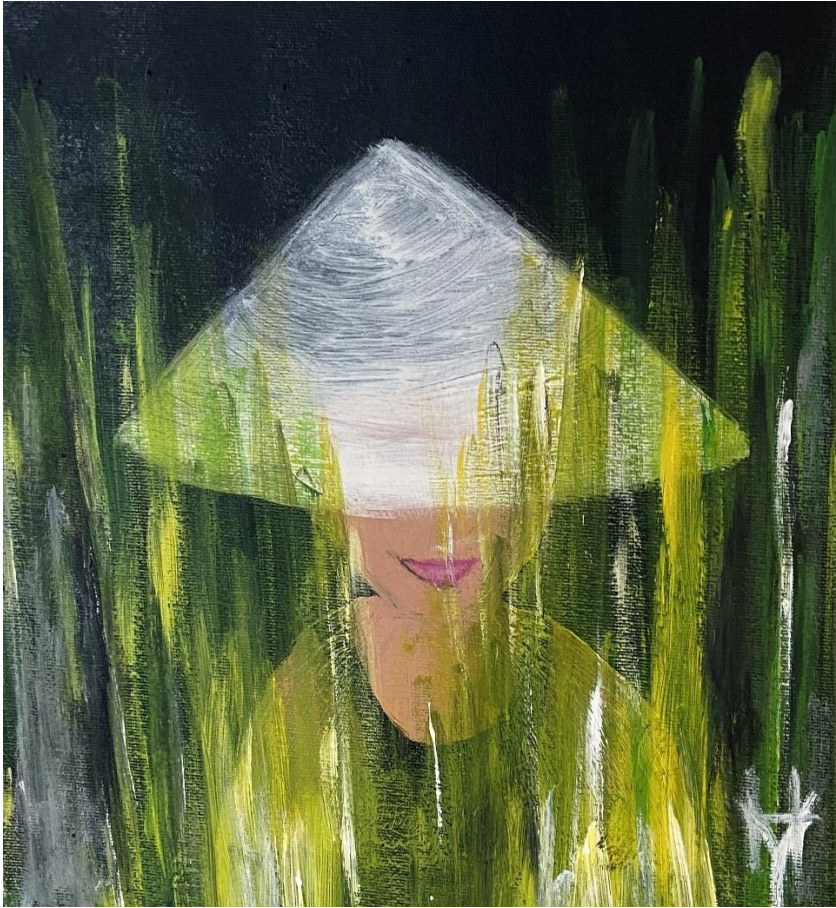
tijdschriften voor 'later'. Geïnspireerd door haar 'verzameling' gaat ze er op een goed moment mee aan de slag. De ene keer wordt het een schilderij, een andere keer een collage. Ze toont me drie schilderijtjes die deze werkwijze weergeven. Alle drie abstract. Het middelste heeft wel iets weg van een hertje. Dat spreekt ons het meeste aan.

Ook kan Yvonne gestructureerd werken. Zo vertelt ze zich een week opgesloten te hebben om te schilderen. Afgezonderd, met Bach op de achtergrond, kwam ze tot rust en kon ze een overlijden verwerken. Het werd een groot schilderwerk voor haar zoon, opgebouwd uit vlakjes van plamuur dat ze zo'n achttien keer overschilderde. Dat proces van vlakjes maken, kleuren aanbrengen en weer veranderen bracht haar tot een mooie verdieping en rust.

Yvonne heeft haar opleiding gevolgd aan het Grafisch Centrum. Ze heeft zich diverse technieken eigen gemaakt en een goed oog ontwikkeld voor compositie. Het 'opblazen van details' sprak haar bijzonder aan. Dat is nog terug te zien in haar huidige werk. Yvonne heeft ook de Sociale Academie gevolgd, met een voorkeur voor de culturele vakken. Door de Sociale Academie is ze gaan werken met licht verstandelijk gehandicapten in een sociale werkplaats. Ze vindt mooi om juist deze mensen te stimuleren bij het verleggen van hun grenzen.

Door de Kunstroute Eerbeek is Yvonne in contact gekomen met onze Kunstkring. Ze heeft met verschillende exposanten gepraat en een prachtig object gekocht van Piet van Middelaar voor in de tuin. We sluiten het interview af met een kijkje in haar atelier. Dat is een schattige zolderkamer, met uitzicht, diverse tafelezeltjes met 'werk in uitvoering' en waar alles binnen handbereik staat.

Hierbij stel ik Yvonne Siemelink voor.

Vandaag ga ik Yvonne Siemelink (59jr) in Eerbeek ontmoeten. De deur gaat direct open: Ze zag me aankomen. Ik word verrast door de prachtige houten objecten in haar kamer. In het dikke tafelblad van de eettafel is de vorm van mangoboom terug te zien, de salontafel is een stevig geometrisch blok met openingen. Op de kast staat een stronk met glas dat er overheen is gestold. Het dressoir is een stoere kast van mangohout met metalen schuifdeurtjes dat zonder pootjes op de grond staat. In de tuin hangt een prachtige tak met houten vogeltjes. Het blijkt een lamp te zijn. Onder het genot van een kopje thee gaan we aan de praat.

Yvonne (59 jr) vertelt over haar schilderwerken die aan de muur hangen. Ze begint met een stilleven van bloemen in een vaas. De kleuren zijn warm geel en bruin, vlot geschilderd met acrylverf,

bister, inkt en structuren. Ze vertelt vanuit een vlek te werken en al doende tot een compositie te komen. Het werk ernaast doet denken aan 'bloemen in de wind'. Ze zijn dichtbij geschilderd in diezelfde vlotte stijl waarin Yvonne werkt.

In haar schilderwerk volgt Yvonne haar eigen proces. Ze maakt wat ze leuk vindt en wat haar inspireert. Dat is de natuur: bloemen, landschappen maar ook een Schotse hooglander. Momenteel 'speelt' ze met warme en koude was en olieverf. Ze speelt met kleuren, werkt op papier kunststof, hardboard en doek als het haar zo uitkomt. Doorgaans maakt ze werk in series.

Een paar keer per jaar staat Yvonne op kunstmarkten waar ze regelmatig verkoopt. Natuurlijk is het fijn als mensen je werk kopen, het voelt tenslotte als waardering, maar het slaat ook een gat in een serie. Ook maakt ze werk in opdracht. Ze stemt zorgvuldig af met de opdrachtgever over de maat van het schilderij, de kleuren, wat spreekt de mensen aan en hoe ziet hun interieur eruit. Ze schildert dan in haar eigen losse stijl en komt tot fraaie geabstraheerde vormen. Tot grote tevredenheid van de opdrachtgevers.

Yvonne is zo'n dertig jaar geleden begonnen met schilderen: aquarelleren. In dat eerste werk is al te zien dat ze een sterk gevoel voor kleur, vormen en composities en een goede hand van tekenen heeft. Dat laatste is terug te zien in haar keramiek. Dat doet ze 'erbij'. Boven staat een draaischijf, de oven staat in de schuur en verder heeft ze een aardige voorraad aardewerkklei en glazuren. Ze heeft workshops glazuren gevolgd en met behulp van sjablonen of een blaastechniek prachtige decoraties gemaakt op een kom. Maar *in de* kommen glazuurt ze, vrij uit de hand, een prachtige libelle.

Yvonne werkt drie dagen in de week als activiteitenbegeleider op een dagbesteding voor volwassenen met een mentale beperking. Veel van wat de cliënten willen, kan worden gedaan. Daarnaast heeft ze de vrije academie in Nunspeet gevolgd, volgde ze diverse cursussen en workshops o.a. buitenschilderen van Doet Boersma in Friesland en

werkt ze veel samen met Cobi ten Kate. Dat samenwerken vindt ze heel stimulerend. Voor samenwerken is genoeg gelegenheid in onze Kunstkring lijkt me zo!

